

talt om Angst for Tyskerne — tværtimod, jeg har talt om, at alle vore Bestræbelser burde gaa ud paa at komme i et fredeligt og venskabeligt Forhold til Tyskland —, men jeg har citeret, hvad Flaadens Overledelse sagde i 1912. Da spurgte den nuværende Forsvarsminister, som ogsaa var Forsvarsminister den Gang, hvorledes Flaadens Overledelse mente Danmarks Stilling vilde blive i Tilfælde af, at der udbrød Krig mellem England og Tyskland, og dertil svarede Admiralerne: Vi ligger indenfor Tysklands og udenfor Englands direkte Magtomraade; hvis Tyskland mener, at vor Holdning ikke er til at stole paa, vil et Angreb fra Tysklands Side ved Krigens Udbrud neppe udeblive — og Admiral Kofoed-Hansen, som ogsaa blev spurgt, hævdede bestemt, at det af Hensyn til Danmarks Stilling i Nutid og Fremtid var af den mest afgørende Betydning, at Danmark i alle Tilfælde ikke kom til at staa som Tysklands Modstander i denne Krig. Det er disse Udtalelser af Flaadens Overledelse, jeg har citeret, og det er det, det ærede Medlem mener betyder, at jeg lider af Tyskerskræk. Nej, hvis det ærede Medlem skal til Begravelse og have Rendsstenen til Begravelsesplads, maa han altsaa se at faa fat i Flaadens Overledelse og se, om han kan faa en passende Begravelsesplads til dem. Jeg har kun citeret, hvad de har udtalt, da de blev spurgt af Forsvarsministeren.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at jeg i 1909 havde erklæret den da vedtagne Hærordning for unneutral, og det var ligegyldigt, hvilken Hærordning vi havde, saa vilde den blive erklæret for unneutral. Atter dèr er det ærede Medlem kommet ind i en blind Gade og kommet til at ramme en af sine egne, hvor han mente at ramme mig. Da den nuværende højtærede Statsminister, som var Forsvarsminister i 1909, forelagde sine Militærlove i Februar Maaned, erklærede han, at hvis der ikke blev anlagt de fremskudte forberedte Stillinger, han foreslog, vilde Forsvarsordningen være unneutral, uligelig, med Hældning, og han tillagde det saa stor Betydning, at han erklærede: Hvis jeg ikke faar disse fremskudte forberedte Stillinger, tør jeg ikke tage Ansvar for Forsvarslovenes Gennemførelse. Det kan ærede Medlemmer læse i Rigsdagstidenden, det var Hr. Statsminister N. Neergaard, der udtalte det i 1909. Saa kom den nuværende højtærede Kirkeminister og sagde: ja det kunde godt være, at Forsvarsministeren mente saadan, men han mente nu noget andet — og disse fremskudte forberedte

Stillinger blev ikke anlagt. Forsvarsministeren erklærede højtideligt, at han stod saa højt oppe og saa mange Ting, som andre ikke kunde se, og han havde set, at det var nødvendigt for os, hvis vi skulde have en ligelig neutral Hærordning, at faa disse fremskudte forberedte Stillinger. Saa gjorde jeg opmærksom paa, at Ministeren havde sagt, at den Hærordning, vi fik, efter hans Mening var unneutral og uligelig. Nu kan det ærede Medlem afgøre med Statsministeren, om det er ham eller Statsministeren, der har Ret med Hensyn til Militærordningen af 1909.

Det ærede Medlem erklærede derefter, at det var rigtigt nok, han havde under den sidste Valgkamp sagt, at vort Haab rakte videre, men han tilføjede, at det var ikke hans Mening, at vi vilde tage det med Magt — jeg er sikker paa, at Tyskerne vil blive mere beroliget, naar de faar at vide, at han ikke omgaas med saadanne Planer —, men derimod skulde vi yde saadan Støtte til de Danske dernede. — det var det, jeg før omtalte overfor det ærede Medlem Hr. Lebeck —, at vi forhaabentlig i Fremtiden kunde naa noget længere Syd paa med Grænsen, end vi er nu. Jeg tror, alle vil give mig Ret i, at en saadan Agitation maa nødvendigvis give Bagslag. Vi naar kun, at Tyskerne siger: Nuvel, saa maa vor Agitation gaa ud paa, at Grænsen kan blive nordligere — og saa faar vi en Uro ved Grænsen, som kun kan være til Skade for alle Parter.

Alt det andet, det ærede Medlem udtalte, sagde han sikkert for at dække over, hvorledes han havde staaet dernede og erklæret, at Socialdemokraterne kunde man ikke stemme paa, naar man var en god Patriot, for deres Haab rakte ikke videre, de var tilfredse med den Grænse, vi havde faaet; det var det ærede Medlem ikke, han vilde støtte paa den anden Side. Ærede Medlemmer vil lægge Mærke til, at han vil ikke faa en eneste af sine Partifæller, ikke en af Ministrene, ikke en af de sønderjydske Repræsentanter til at staa op og sige, at de vedkender sig de Udtalelser, han fremkom med under den sidste Valgkamp, da han benyttede det sønderjydske Spørgsmaal i Partipolitikens Tjeneste paa den Maade, han gjorde.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Forsvarsministers Udtalelser — jeg maa tage dem i den Rækkefølge, hvori de faldt. Da jeg spurgte ham, hvordan han vilde have staaet i 1914, hvis han havde været Minister ved Verdenskrigens Udbrud, sagde han, at det skulde han